

Bundvad: Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen ikke beskæftiger sig så meget med tanken om formueudligning, som han gjorde det på et tidligere tidspunkt, men at det for ham nu mere drejer sig om at udligne det offentliges tilskud til kasserne på den efter hans mening mest rimelige måde. I den anledning spørger det ærede medlem mig, hvordan jeg tænker mig f. eks. et tilskud på 100 mill. kr. fordelt mellem kasser, der for den enes vedkommende har et årligt kontingent på 60 kr. og for den andens vedkommende et årligt kontingent på 260 kr. Jeg vil gerne sige, at jeg har den opfattelse, at vi bør gå væk fra at give offentlige tilskud i forhold til indtægten og give dem i forhold til udgiften.

Det er det, det drejer sig om. Derved må den kasse, der har den lille arbejdsløshed, klare sig selv i højere grad end den, der er hårdere belastet og kriseram. Den kasse, der af den utilregnelige årsager er hårdst ramt, bør ifølge sagens natur også have den største hjælp. Det er det principielle grundlag, jeg gerne vil arbejde ud fra, når vi skal tale om spørgsmålet i kommissionen.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Det er rigtigt, at med hensyn til formueforholdene stiller sagen sig, såvidt jeg kan se, noget anderledes, hvis man virkelig gennemarbejder spørgsmålet til bunds, idet det ligger ganske klart for mig, at de velstillede kasser, som har oparbejdet en formue, selvfølgelig har fået betydelig mindre statstilskud. Derfor kan man sige, at det offentlige ikke har samme krav på den opsparede formue, som det ville have, hvis det var kasser, der havde fået store tilskud fra det offentlige. Den sag klarer vi nok. Jeg har ikke så stor interesse for, at dette forhold skal danne grundlag for en nyordning. Men der er et spørgsmål, som det ærede medlem hr. Bundvad ikke svarede på. Jeg spurgte slet ikke det ærede medlem om det offentliges tilskud, men jeg

spurgte: Når der af samtlige 675 000 arbejdere i arbejdsløshedskasserne skal præsteres et kontingent på f. eks. 100 mill. kr., vil det ærede medlem så gå ind på den tankegang, at kontingentet bliver pålagt på et mere ligeligt og efter min mening mere rimeligt grundlag, således at vi kommer bort fra, at den dårligt stillede arbejdsmand må betale 3 kr. 50 øre af en hundredkroneseddel, mens smeden betaler 50 øre. Det drejer sig slet ikke om det offentliges tilskud, men om det, arbejderne selv skal præstere. Vil det ærede medlem være med til en udliggning og dermed stille de dårligst stillede arbejdere gunstigere?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne gentage overfor det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at jeg af de grunde, jeg nævnte før, ville anse det for særdeles uklogt også at stille forslag om dækning af udgifterne for arbejdsløshedskasser, der selv kan klare udgiften.

Så vil jeg lige gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Lorentzen. Synes det ærede medlem, at de tal, han nævnte, faste og gode tal for en tilfældig måned, har nogen værdi i relation til de årstal, der er nævnt?

(Kort bemærkning).

Lorentzen: Jeg forstår knap nok, hvad den højtærede konstituerede socialminister mener med sin bemærkning til mig; det, jeg sagde, var ikke spor andet end en kort tilføjelse til det, jeg havde sagt før; det var for at nævne et ganske bestemt tal. Jeg har ikke givet det ud for mere end det, det var: arbejdsløshedstallet for december. Jeg har ikke engang nævnt arbejdsløshedstallet for januar, så jeg kan ikke se noget som helst odiøst eller illoyalt i at nævne dette tal efter al den diskussion, der her har været om spørgsmålet. Den højtærede minister vil også, hvis han læser min tale igennem, kunne se, at den ikke indeholder noget angreb, hverken i den ene eller den anden retning, men kun fuldkommen objektive og rigtige tal.